

271

2673-2682

KÖZÖSSÉGBEN ISTEN SZENT ANYJÁVAL

2673 Az imádságban a Szentlélek összekapcsol bennünket az egyetlen Fiú személyével az Ő megdicsőült emberségében, amely által és amelyben a mi gyermeki imádságunk kapcsolatba kerül Jézus Anyjával az Egyházban.

2674 Az annunciációra hitben adott beleegyezés és a kereszttel melletti, megingás nélküli kitartás után Mária anyasága kiterjed Fiának fivéreibre és nővéreibre, akik még zarándokúton vannak, veszedelemben és szorongatások között. Jézus, az egy közvetítő, imádságunk útja; Mária, az Ő Anyja és a mi Anyánk teljesen áttetszően az Ő képét adja vissza: ő "mutatja az utat" (Hodégetria) és annak "Jele" a Keleten és Nyugaton hagyományos ikonográfia szerint.

2675 Máriának a Szentlélek tevékenységével ezen egyedülálló együttműködése alapján dolgozták ki az Egyházak az Isten Szent Anyjához szóló imádságot, oly módon, hogy Krisztus -- misztériumaiban megnyilvánult -- személyére koncentrálták. A számtalan himnuszban és antifónában, melyekben ez az imádság kifejeződik, két, többnyire váltakozó mozgás figyelhető meg: az egyik "magasztalja" az Urat a "nagy dolgokért", melyeket alázatos szolgálójával és általa minden emberrel tett; a másik Jézus Anyjára bízva Isten gyermekeinek kéréseit és dicséreteit, mert ő ismeri az emberi természetet, amelyhez Isten Fia őbenne, mint menyasszonyához kapcsolódott.

2676 A Máriához intézett imádság e kétirányú mozgása páratlanul fejeződik ki az "Ave Maria" imádságban.

"Üdvözlégy, Mária (Örvendj, Mária!)". Az imádságot Gábor angyal Ave-ja, Üdvözlégy-e nyitja meg. Maga Isten köszönti Máriát angyala által. A mi imádságunk meg meri ismételni a Máriának szóló köszöntést, azzal a látással, mellyel Isten tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát, és mer örvendeni az öröm miatt, melyet Isten Máriában talált.

"Kegyelemmel teljes, az Úr van teveled". Az angyal köszöntésének ez a két kijelentése kölcsönösen megvilágítja egymást. Mária kegyelemmel teljes, mert az Úr vele van. A kegyelem, amely őt egészen eltöltötte, Annak jelenléte, aki minden kegyelem forrása. "Örvendj (...), Jeruzsálem leánya! (...) Az Úr, a te Istened tebenned van." (Szo 3,14.17a) Mária, akihez maga az Úr jön, hogy benne lakozzék, Sion leánya, a szövetség szekrénye, a hely, ahol az Úr dicsősége megnyugszik: Ő "Isten hajléka az emberek között" (Jel 21,3). A "kegyelemmel teljes" az, aki teljesen odaajándékozta magát Annak, aki jön, hogy benne lakozzék, és akit Mária majd a világnak fog adni.

"Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus." Az angyali köszöntés után magunkévá tesszük Erzsébet köszöntését. "Szentlélekkel eltelve" (Lk 1,41) Erzsébet az első azon nemzedékek beláthatatlan sorából, akik Máriát boldognak hirdetik: "Boldog, aki hitt..." (Lk 1,45); Mária "áldott az asszonyok között" (1,42), mert hitt az Úr ígéjének beteljesedésében. Ábrahám a hitével lett azzá, akiben "majd áldást nyer a föld minden nemzetsége" (Ter 12,3). Mária a hitével lett a hívők Anyja, miatta kapják meg a föld összes nemzetei azt, aki maga Isten áldása: "Jézus, méhednek áldott gyümölcse".

2677 Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, imádkozzál érettünk. Erzsébettel együtt csodálkozunk: "Honnan ez nekem, hogy az én Uramnak Anyja eljön hozzám?" (Lk 1,43). Mária, mert Jézust, a Fiát adja nekünk, Isten Anyja, a mi anyánk is. Rábízhatjuk minden gondunkat és kérésünket; úgy imádkozik értünk, ahogyan önmagáért imádkozott: "Legyen nekem a te igéd szerint" (Lk 1,38). Imádságára bízva magunkat, vele együtt Isten akaratára hagyatkozunk. "Legyen meg a te akaratod!"

"Imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján." Amikor azt kérjük Máriától, hogy imádkozzon érettünk, elismerjük, hogy szegény bűnösök vagyunk, és az "Irgalmasság Anyjához", az egészen Szenthez fordulunk. Rábízzuk magunkat "most", életünk mai napján. Bizalmunk kitágul, s már most rábízzuk "halálunk óráját" is. Legyen akkor mellettünk, mint ahogy Fia kereszthalálánál is jelen volt, és a mi átmenetelnkkor ő maga fogadjon minket mint anyánk, és vezessen minket Fiához, Jézushoz a Paradicsomba.

2678 Nyugat középkori jámborságában alakult ki a rózsafüzér-imádság, a zsolozsma népszerű helyettesítéseként. Keleten az Akathisztosz és a Paraklisisz litániái több hasonlóságot őriztek meg a bizánci egyházak zsolozsmájával, míg az örmény, kopt és szír hagyomány az Istenanyához szóló himnuszokat és népi énekeket kedvelte inkább. De az Ave Maria, a Theotokia, Szent Efrém valamint Nareki Szent Gergely himnuszai az imádságnak alapjában ugyanazt a hagyományát őrzik.

2679 Mária a tökéletes imádkozó asszony, az Egyház előképe. Amikor hozzá imádkozunk, vele együtt ragaszkodunk az Atya tervéhez, aki elküldte a Fiát, hogy minden embert üdvözítsen. Mint a szeretett tanítvány, magunkhoz fogadjuk őt, Jézus Anyját, aki minden élő Anyja lett. Imádkozhatunk vele, és imádkozhatunk hozzá. Az Egyház imádságát Mária imádsága hordozza, és az Egyház a reményben kapcsolódik hozzá.

Összefoglalás

2680 Az imádság elsősorban az Atyához szól; de Jézushoz is imádkozunk, főként Szent Nevének segítségül hívásával: "Jézus Krisztus, Isten Fia, Úr, irgalmazz nekünk, bűnösöknek!"

2681 "Senki nem mondhatja: 'Úr Jézus', csak a Szentlélekben"(1Kor 12,3). Az Egyház buzdít a Szentléleknek, mint a keresztény imádság belső Mesterének segítségül hívására.

2682 Az Egyház imádkozhat a Boldogságos Szűz Máriával közösségben az ő Szentlélek tevékenységével való egyedülálló együttműködése alapján, magasztalva azokat a nagy dolgokat, melyeket Isten őbenne művelt, és reá bízva kéréseit és dicséreteit.